

ನಾಲಗೆಗೆ ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಹಾಕುವುದು (3:1-12)

ಸಂಭಾಷಣೆಯ ತಜ್ಞರುಗಳು ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇದು ಪುಟಗಳು ತುಂಬವಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಆಡುತ್ತಾನೆಂಬುದಾಗಿ ಅಂದಾಜಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುರು ಪುಟಗಳ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ 24 ಪುಸ್ತಕಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮಾತುಗಳು 1,200 ಸಂಪುಟಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಸಹಜವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳು ಜೀವನದ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮಯವನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳು ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಬಹಳಷ್ಟು ಅವಧಿಯನ್ನು ಬಾಯಿ ಮಾತುಗಳು ಅಕ್ರಮಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನಂಜಿಕೆಯು, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಯಾಕೋಬನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಕುಲತಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಕೆಲವರು ಈ ಹತ್ತಿಕೆಯನ್ನು “ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ” ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದ ಶೇಖಡ 20 ಭಾಗವು ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಕುಲತಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಪಾಠದ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಯಾಕೋಬ 3:1-12, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಕುಲತಾಗಿದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಯಾಕೋಬನು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ವಾದ ನರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಅಂತರಾಳವನ್ನು ನಾಲಗೆಯ ಕುಲತಾಗಿಯೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸಂದೇಶವು ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ಕೇವಲ ಪ್ರಾಚೀನ ವಾದದ್ದು ಎಂದು 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಒಂದಲ್ಲ - ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳು ನಾಲಗೆಯ ಬಿಡುವಿನಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತೇವೆ.

ನಾಲಗೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ (3:1, 2)

ಅವನು ತಿಳಿಸಿದ ಮೊದಲನೆಯ ಹದಗಳೇ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಬೋಧಕರಿಗೂ ವಿಶೇಷ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ: “ಬಹುಮಂದಿ ಬೋಧಕರಾಗ ಬೇಡಿರಿ, ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ...” (3:1ಎ). ಇದು ಯಾಕೋಬನು ಮಾಡಿರುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ವಾಕ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇತರ ವಾಕ್ಯಗಳ (ಇಬ್ರಿಯ 5:12; ಎಫೆಸ 4:11) ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಯಾಕೋಬನು ಬೋಧಕರುಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಗೊಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೇಳಿಕೆ ವಿನಂದರೆ ಇವಾ ಬೃಂದಿಯು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬೋಧಕರುಗಳು ನ್ಯಾಯವಾದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಹೊಂದುವರು ಸಹಜವಾಗಿ, ಬೋಧಿಸುವಂತಹದ್ದು ಅಪಾಯಕರವಾದ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತ ಬೋಧಕನು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸ್ವಸ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ ಅವನು ಯೆಹೂದ್ಯ ರಜ್ಜಿಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಜಾಡನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ರಜ್ಜಿಗಳು ಜನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವಂತೆ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರಜ್ಜಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವಿಶೇಷ ವಾದ ಮತ್ತು ಹೆಜ್ಜಾದ ಗೌರವದ ನಿಮಿತ್ತ ಅವು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಹೆಜ್ಜಿಕೊಂಡವ ರಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನೆ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಯಾವನಸ್ಥರಾದ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಅವರು ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಜ್ಜಿಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವೈಲಿಯು

ಇವರ ಸ್ಥಳವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ರಜ್ಜಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಮೊದಲು ರಜ್ಜಿಯನ್ನೇ ಬಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಜನರಿಂದ ಈ ಲೀತಿಯಾದಂತ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಈ ರಜ್ಜಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ (ಮತ್ತಾಯ 23:2-7)ರಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ವಿವರಿಸುವದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸಗಳ ಬೋಧಕರುಗಳು ಸಹ, ಅದೇ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ತಪ್ಪಾದಂತ ಕಾರಣಗಳಿಂದ - ಸ್ವಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವೇಹಿತರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬದಿಂದಲೂ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಯೌವನಸ್ಥರು ಪ್ರಸಂಗಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವಂತ ನೋವು ಪ್ರಯಾಸಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾರದೆ, ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವವರು ರಜ್ಜಿಗಳ ಹಾಗೆ ಅತ್ಯೇಕವಾದ ಕೋಪವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಬೋಧಕರುಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಮಾತ್ರ ನಾಲಗೆಗಳಿಂದ ಪಾಪ ಮಾಡುವ ಶೋಧನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಹತೋಣಿಗೆ ತರುವಂತದ್ದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕರವಾದದ್ದು. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ನಾಲಗೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಎಚ್ಚರವುಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾಕೋಬನು ಈ ಲೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ, "... ಒಬ್ಬನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಶಿಕ್ಷಿತನು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ" (3:2), ಇಲ್ಲಿ ಹತೋಣಿಗೆ ಬರಲಾರದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಹತೋಣಿಗೆ ತರುವಂತದ್ದು ಬಹು ಕಷ್ಟಕರವಾದದ್ದು. ನೀನು ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಹತೋಣಿಗೆ ತರುವುದಾದರೆ, ಮಿಕ್ಕಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹತೋಣಿಗೆ ತರಬಹುದು.

ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಹತೋಣಿಗೆ ತರುವುದು (3:3, 4)

ಈ ಕಾರ್ಯವು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ತನ್ನ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಹತೋಣಿಯಲ್ಲಡಲು ಶತಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾಕೋಬನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ. ನಾವು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ಅವುಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕುತ್ತೇವಲ್ಲ; ಹಡಗುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವು ಬಹು ದೊಡ್ಡವು, ಬಲವಾದ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ ಅದರೂ ನಡಿಸುವವನು ಬಹು ಸಣ್ಣ ಚುಕ್ಕಾಣಿಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲಗೆಯು ದೇಹವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ವಚನ 5ರಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೇಳುವುದು, "ಹಾಗೆಯೇ ನಾಲಗೆಯು ಕೂಡ ಚಿಕ್ಕ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದರೂ, ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ... ." ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಬಲವನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕು, ಕಡಿವಾಣವು ಕುದುರೆಯ ಕ್ರೂರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕು, ಹಡಗಿನ ಚುಕ್ಕಾಣಿಯು, ನೀಲಿನ ರಭಸವನ್ನು ಮತ್ತು ಗಾಳಿಯ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿ, ದೇಹಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು, ಅದು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕು. ಅಂತರಾಳದ ಸ್ವಭಾವವು ಮತ್ತು ಬಾಹಿರ ಪ್ರಪಂಚದ ಪಾಪವು ಜೀವನದ ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲೂ ಹೋರಾಡುತ್ತದೆ. ನಡಿಸುವವನು, ಚುಕ್ಕಾಣಿಯಿಂದ ಹಡಗನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು, ಕಡಿವಾಣದ ಮೂಲಕ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡುವಂತೆ ಯೇಸುವಿನ ಮುಖಾಂತರ ನಮ್ಮ ನಾಲಗೆಗಳನ್ನು ಹತೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಒಡೆಯನನ್ನು ನಮ್ಮ ನಾಲಗೆಯ ಒಡೆಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೀರ್ತನೆಗಾರನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನಾವು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಬೇಕು: "ಯೆಹೋವನೇ ನನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಕಾವಲಿರು; ನನ್ನ ತುಳಗುಳಿಬ ಕದವನ್ನು ಕಾಯಿ" (ಕೀರ್ತನೆ 141:3).

ನಾಲಗೆಯಿಂದಾಗುವ ಅಪಾಯಗಳು (3:5-12)

ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಯಾಕೋಬನು ತಿಳಿದವನಾಗಿ, ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡದ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಆಗುವ, ಮೂರು ಚಕಿತಗೊಳಿಸುವ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅದು, ದೇಹವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ,

ಹಾಗೆಯೇ ನಾಲಗೆಯು ಕೂಡ ಚಿಕ್ಕ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದರೂ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಕೊಂಚ ಸಿಚ್ಚು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡಕಾಡನ್ನು ಉರಿಸುತ್ತದೆ ನೋಡಿಲಿ. ನಾಲಗೆಯೂ ಸಿಚ್ಚೇ. ನಾಲಗೆಯು ಅಧರ್ಮಲೋಕ ರೂಪವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಅದು ದೇಹವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿಸುತ್ತದೆ. ತಾನೇ ನರಕದಿಂದ ಬೆಂಕಿಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುತ್ತದೆ (3:5, 6).

ಕೊಂಚ ಸಿಚ್ಚು, ದೊಡ್ಡ ಕಾಡನ್ನು ಉರಿಯ ಮಾಡುವಂತೆ, ನಾಲಗೆಯು ಅಪಾಯವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಕಾಡಿನ ಬೆಂಕಿಯು ಹತೋಟಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿ, ಬೆಂಕಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಬಹುದೂರದವರೆಗೆ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾಲಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದು ಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವವಾಗುವ ಸಣ್ಣ ಬೆಂಕಿಯು, ತನ್ನಿಂದ ಬಹುದೂರದವರೆಗೂ ಹಚ್ಚಿ ಅನೇಕರ ಜೀವಿತವನ್ನು ನಾಶ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕೋಬನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ “ನರಕವೆಂಬ ಬೆಂಕಿ” ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಜನರು ನಾಶನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವಾಗ ಸೈತಾನನು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಾಲಗೆಯನ್ನು ನಿರಂತರಗೊಳಿಸಲಾಗದು. “ನರಜಾತಿಯು ಸಕಲ ಜಾತಿಯ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿ ಕ್ರಿಮಿ ಜಲಚರಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತರುವುದುಂಟು ಮತ್ತು ತಂದದ್ದುಂಟು ಆದರೆ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಯಾವ ಮಾನವನೂ ಹತೋಟಿಗೆ ತರಲಾರನು ಅದು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದ ಕೆಡುಕಾಗಿದೆ; ಮರಣಕರವಾದ ವಿಷದಿಂದ ತುಂಬಿದೆ” (3:7, 8). ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ಯಾಕೋಬನು ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಹಜವಾಗಿ, ಮಾನವರು ತಮ್ಮ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕ್ರೂರತನವನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಅವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೆಲವರು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಹಡಗನ್ನು ಚುಕ್ಕಾಣಿಯಿಂದ ಹತೋಟಿಗೆ ತರಲು, ನಡಿಸುವವನು ಚುಕ್ಕಾಣಿಯನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಡಬೇಕು. ಪುನಃ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಕರ್ತನನ್ನು ನಮ್ಮ ನಾಲಗೆಗೆ ಒಡೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹರಡುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ಆತನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾಧೀನಲ್ಲಡುತ್ತಾನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ತರಬೇತೆಗೊಳ್ಳದ ನಾಲಗೆಯು, ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯವಿಲ್ಲದ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಪುಟ್ಟಿಕರಿಸಲು: “ಊಟಿಯ ಒಂದೇ ಬಾಯಿಂದ ಸಿಹಿನೀರು ಕಹಿನೀರು ಎರಡೂ ಹೊರಡುವುದುಂಟೇ?” (3:11). “ಇಲ್ಲ” ಎಂಬುದೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, “ಹೌದು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನ ಮುಂದಿನ ದೃಷ್ಟಾಂತ: “ಅಂಜಾರದ ಮರವು ಎಣ್ಣೆ ಮರದ ಕಾಯಿ ಜಡುವದೋ? ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಬಣ್ಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಜಾರ ಹಣ್ಣಾಗುವುದೋ? ಹಾಗೆಯೇ ಉಪ್ಪು ನೀಲಿನ ಬಾವಿಯಿಂದ ಸಿಹಿ ನೀರು ಬರುವದಿಲ್ಲ? ...” (3:12). ಇಲ್ಲದವ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತನು ಭಾನುವಾರ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ವಾರವಿಡೀ, ತನ್ನ ನೆರೆಯವನನ್ನು ಶಪಿಸಲು ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ, ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾ

ದದ್ದು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಶಪಿಸುವಂಥ, ಅಣಿಯಿಡುವಂಥ ಅಥವಾ ಚಾಡಿ ಹೇಳುವಂಥ ಕ್ರೈಸ್ತನು ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡಾಗುತ್ತಾನೆ (ಜ್ಞಾನೋಕ್ತಿ 4:23; ಮತ್ತಾಯ 15:18). ಅಗಲವಾದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ತಮಾಷೆಯನ್ನು, ಕ್ರೂರಮಾತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನವೀನ ಚಾಡಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವವನು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕ್ರೈಸ್ತನಾಗುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆ? ಪ್ರಹಂಚವು ಸಹ ಅವನಲ್ಲರುವ ತರಬೇತಿಗೊಳ್ಳದ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಶೀರ್ತನೆಗಾರನು ಹೇಳಿರುವದು, "... ನನ್ನ ನಾಲಗೆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗದಂತೆ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರುವೆನು; ದುಷ್ಟರು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇರುವಾಗ ಬಾಯಿಗೆ ಕುಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವೆನು ಅಂದು ಕೊಂಡೆನು, ..." (ಶೀರ್ತನೆ 39:1), ನಂಜಕೆಯು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ವಿಧವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೋರಬಹುದು? ಯೇಸುವನ್ನು ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದರ ಮೂಲಕ! ಹತೋಣಿಗೆ ತರುವಂಥ ಬೇರೆಯಾವ ಸವಾಲು ಇರದೆ, ನಾವು ಇಳಿಸಿರುವಂಥದ್ದು ಮಾತ್ರ ವಿಹಿತಾಗಿರುತ್ತದೆ!